

κολοκύθι

κολοκύθι, το, ουσ. [<μσν. κολοκύνθι <αρχ. κολοκύνθιον, υποκορ. του κολοκύνθη], το κολοκύθι. **1.** μεγάλο φαλακρό κεφάλι: «μπορείς να μου πεις, με τέτοιο κολοκύθι που έχεις, τι τη χρειάζεσαι τη χτένα;». **2.** λέγεται για οποιοδήποτε φθηνό αντικείμενο, που ούτε καν καταδεχόμαστε να το κατονομάσουμε: «μπορείς να μου πεις γιατί τ' αγόρασες αυτό το κολοκύθι και το 'βαλες μάλιστα και πάνω στον μπουφέ;». **3.** (ειδικά για καρπούζι ή πεπόνι) που είναι άγουρο και άνοστο: «το πέταξα το καρπούζι, γιατί βγήκε κολοκύθι». **4.** στον πλ. ως επιφών. **κολοκύθια!** έκφραση αμφισβήτησης για κάτι που μας λένε ή για κάτι που μας επιδεικνύουν ως σπουδαίο: «κολοκύθια που έγιναν έτσι τα πράγματα! || κολοκύθια που είναι χρυσό αυτό το δαχτυλίδι!». Υποκορ. **κολοκυθάκι, το** (β. λ.). Μεγεθ. **κολοκύθα, η** (βλ. λ.).

- κολοκύθια με τη ρίγανη! λόγια ανόητα, ισχυρισμοί ή συλλογισμοί εσφαλμένοι, αβάσιμοι: «προσπαθούσε να μας πείσει, και τι μας έλεγε μια ώρα νομίζεις, κολοκύθια με τη ρίγανη μας έλεγε!». Από το ότι, όταν προσθέσει κανείς ρίγανη σε φαγητό με κολοκύθια, αυτά χάνουν όλη τη γεύση τους·

- κολοκύθια τούμπανα! βλ. φρ. κολοκύθια με τη ρίγανη(!)·

- κολοκύθια στο πάτερο! ή κολοκύθια στο πατερό! βλ. φρ. κολοκύθια με τη ρίγανη(!)·

- ο ποντικός στην τρύπα δε χωρεί και κολοκύθια κουβαλεί, βλ. λ. [ποντικός](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας